

riationis, & inconstantia (valde quidem in Principibus, & Senatoribus, quorum consilio ejusmodi leges fiunt, vituperabilis, & erubescenda) semper ac fieri potest, excusari debet, ut pluribus plures (f) ostendunt, quos alio etiam in loco recensui. Et his nostris calamitosis temporibus repetere oportebit, in quibus leges ephimeras vidimus, & prius saepe in populum latis, quam an populus eas ferre posset, vel tempori aptae, atque effectu & executione promptae essent, diligenter inspectum fuisset.

35 De quibus omnibus, qui plura velit, adire poterit plenissima scrinia Patrum Francisci Suarez, Joannis de Salas, Antonii Velazquez, & aliorum (g), qui peculiariter de legibus scripserunt. Mihi ad hujus Emblematis illustrationem haec tetigisse sufficiat, & colophonis loco ad literam Natalis Comitibus (h) verba referre, qui inter alias conditiones legis, ejus immutabilitatem, sive perpetuitatem desiderat, interim dum in totum ratio justitiae, ejus constituendae, non defecerit, & statim valde cohaerenter ad id quod modo de erubescenda legum facili varietate pupugimus, sic signatissime inquit: *Cum lex sit unicum fundamentum Rerum publicarum, turpe est, & puerile in Regno delirare. Ebriosorumque more, modo hic, modo illuc fluctuare, aut saepius tanquam ab inferis mortuum legem per praeconeum revocare frequentibus promulgationibus. Sed convenit legem ab initio ante promulgationem diligenter consideratam, mox fieri civibus contubernalem, non minus in animis, & consuetudine circum, quam in libris publicis stabilitam. Est enim clarissimum male instituta civitatis indicium, si leges saepe repetantur, quod certe non fieret, si a Sapientibus latae essent priores, ac semel latae juberentur, ut convenit, servari, &c.*

36 Nullam porro meliorem normam in legibus ferendis sequi posse, quam si Christi legem in omnibus, quoad fieri possit, observemus, & imitemur, pie satis & doctè Alexius Salamanca (i) tribus libris, Dialogisve prosequitur, in quorum Calce, haec non contemnenda carmina invenies,

Fatidicis quicunque libris, & legibus almis
Instructus, pretiosum à vili excludere nosti:
Cur praetermissis Christo, qui est vivus aquae fons
Tot tibi cisternas veteres aperire laboras.
Quarum nec una quidem vitales continet undas?
Ne precor usque adeo leges mirere Lycurgi,
Nec tam antiqua tibi placeant praecepta Solonis.
Non Numa Pompilius, nec docti jura Platonis
Occurrant, quae cuncta carent munimine vitae.
Verum si legum tibi conditor est quis amandus;
Legislatorem verum tibi dilige Christum;
Lex Christi leges alias; gens ipsius omnes
Religione alios populos praecellit, &c.

Quibus, & illa D. Paulini (k) convenire videntur,

Quid enim tenere bonum, aut verum queant,
Qui non tenent summe caput.
Veri bonique fomitem, & fontem Deum,
Quem nemo nisi in Christo videt?

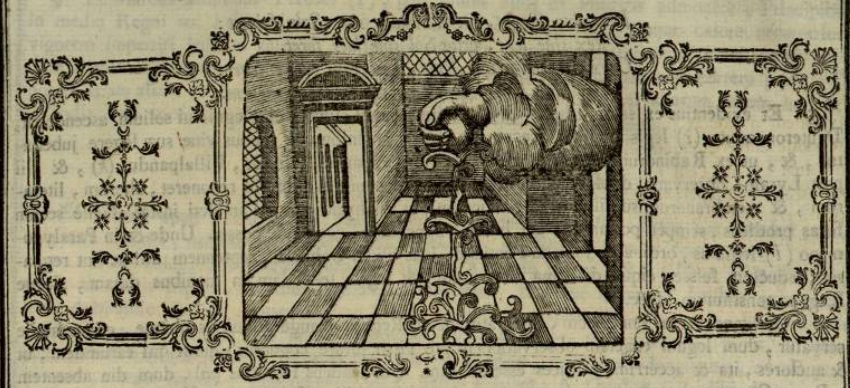
Quae referens Albanus Spinatus (l) concludit, non in sacris solum, sed & publicis in legibus haberi, insanos & helleborosos censendos esse Legislatores, qui non rectè divinis sunt initiati, & ab his sua auspicantur edicta, quae sine vera Religione labascunt.

EM-

(f) L. fin. in fin. C. de modo multar. Burgos de Paz, Cochier, Callisf. Ramir. Perot. Valenz. & alii apud Med. 2. tom. lib. 4. cap. 12. num. 72. vide latè Beyertinch. verb. Leges. pag. 61. & seqq. doctè, & copiose D. Joan. Matienz. in tract. de natur. legum.
(g) Doct. sup. tit. D. & C. de legib. Velazq. de optim. Princip. lib. 4. annot. 2. Petr. Gregor. à. cap. 5. Saaved. à. Empr. 21. Matienz. ubi sup.
(h) Natal. Com. lib. 27. hist.
(i) Alex. Salamanc. in Dialog. de Rep. Christ.
(k) D. Paul. in carm.
(l) Spinatus. in Politic. lib. 1. cap. 11. & 2.

EMBLEMA LXVII.
LEGUM LANGUOR.

Ferreas arcano trahitur Magnetis amore
Annulus; inde alium protinus ipse trahit.
Tertius hunc sequitur, longo sic ordine plures,
Quique magis distant, hos trahit ipse minus.
Sic jus languescet, ruet observantia legum,
Quò magis abfuerint Principis ora Pii.

COMMENTARIUS.

1 **P**raeclare docuit Pomponius Juris-Consultus (a), parum esse jura & leges in civitatibus inveniri, nisi sint qui jura reddere possint. Quòd licet ad Magistratus respiciat, Nos nunc, non minus verè & congruenter, ad Reges & Principes trahimus, illos iterum, atque iterum admonentes, parum se fecisse putare debere, si justarum salutariumque legum mœniis, seu vallibus, sua sepererint Regna, nisi simul eorundem sedulos se custodes, & excubitores ostendant.

2 Nam ut & in aliis, Augustus Caesar, testante Paulo Juris-Consulto (b): *Salutem Reipublicae tueri, nulli magis creditur convenire, nec alium sufficere ei rei, quam Caesarem*, ita hoc praecipue de legum tutela, ac custodia credere debent, quae ut Columela (c) inquit, in bene moratis civitatibus, earum primoribus, atque optimatibus semper fuit reservata, & nisi Rex juvet ipsum quod jubet, suoque calore, ac vigore foveat, & tueatur, nil leges sine moribus vanae proficient, ut alibi dixit Horatius (d), nulloque discrimine languentes & pereuntes, pravi mores, ut Plautus (e) ait, eas in suam potestatem perducent, & in civitate dominabuntur.

3 Unde merito Petr. Andr. Canonherius (f) dicere potuit, quòd quemadmodum nihil differt habere pharmaca, & remedia, & iis nolle aegros uti: sic paria sunt, non habere leges, & in civitate non servari, adducens in rem hanc Joannis Lautembarchii (g) Emblema, sive Epigramma, quod sic habet,

Ut sine pistillo frustra campana movetur,
Inque carvis semper turribus aera silent.
Esse supervacuas sic leges nemo negabit,
Has nisi praecipiat Reclor habere locum.

Ve-

(a) Pomp. I. C. in l. 2. §. post originem, de orig. jur.
(b) Paul. in l. 3. de offic. Praef. Vigil. vide Gail. de pac. publ. lib. 1. cap. 1. & 4.
(c) Colum. lib. 12.
(d) Horat. lib. 3. od. 24.
(e) Plaut. in Trinum.
(f) Canonher. in App. pol. tom. 1. pag. 499.
(g) Joan. Lautembarch.

Verus is Imperii nervus, punire nocentes,
Et conferre pari premia lance bonis.

4 Quod & ipsum, & quam sit vera, & necessaria hæc legis ad Regem, & Regis ad legem reciprocatio, nuperus Poëta Anglus (b), ingeniosius adhuc hoc carmine clausit,

Lex sine Rege, velut lumen sine Sole fuisset:
Rex sine lege, velut Sol sine luce foret.
Grege Regem primo legit, Rex cum grege legem
Condidit: hinc legem Rex regit, atque gregem.

5 Et evidentius ex sacris Literis fit, in quibus simul atque Rex Regni sui solum ascendebat, Deuteronomium (i) legis accipere, secumque habere, omnibusque diebus vitæ suæ legere jubebatur, & ut ex Rabinorum Synedrîis, Mariana, Saa, Joannes Drusius, Villalpandus (k), & alii post Lyram, observant, duplicatum quidem illud, ut unum in archivis reponeret, alterum, literarum, & membranarum subtilitate ita concinnum, ut enchyridionis vel amuleti instar, facillè secum foras prodrens, semper portare, & vel brachio appendere, commodè posset. Unde & in Paralyppo-meno (l) legitur, ordinante Joaiada Pontifice, Joas filium Ochoziæ, septennem adhuc, ut regnaret, eductum fuisse, eique diadema impositum, & legem tenendam in manibus datam, sicque Regem constitutum fuisse.

6 Qui mos & in Pontificum, Imperatorum ac Regum inaugurationibus ubique, etiam hodie servatur, dum legum exactam observationem pro virili jurare coguntur, quasi qui earumdem, ut & auctores, ita & accerrimi vindices esse debeant. Quod tendens Horatius (m), dum diu absentem à Roma Cæsarem Augustum, reducem optat, inter bonos alios effectus, quos Urbi ejus præsentiam, ac potentiam allaturos spondet, languentium ejus absentia legum vires, & securum quietumque cuiusvis sortis hominum statum enumerat, sic scribens,

Sic desideris ista fidelibus
Querit Patria Cæsarem.
Tutus bos enim rura perambulat:
Nutrit rura Ceres almaque faustitas!
Paccation volitant per mare navita.
Culpari metuit fides.
Nullis polluitur casta domus stupris:
Mos, & lex maculosum edomuit nefas:
Laudantur simili prole puerperæ:
Culpam pœna premit Comes, &c.

Quod magnus hic Vates, securius de hoc Principe sibi promittere potuit, de quo Tranquillus (n) scribit, in se, non solum legum tutelam, quod Imperatoris proprium munus erat, recepisse, verum & morum, quod ad censoriam severitatem spectare solebat, hocque regimen æquè perpetuum, quamquam sine censuræ honore, & nomine peregrisse.

7 Quam eandem curam in omnibus Principibus, si boni ut oportet, esse percipiant, omnes passim Politici Scriptores commendant, sed pro multis Alphonsum Regem nostrum allegasse sufficere, qui non contemptus in quadam ex suis legibus (o) Regem regulæ comparasse, per quam omnia, quæ à legibus deviant, cognosci, emendari, & dirigi debent; in alia (p), eumdem cordi humano similem faciens, sic habet: *E los Santos dixerón, que el Rei es puesto en la tierra en lugar de Dios, para cumplir la justicia, é dar á cada uno su derecho. E por ende lo llaman Corazon, é Alma del Pueblo. Ca así como yace el alma en el corazon del ome, é por ella vive el cuerpo, é se mantiene, así en el Rei yace la justicia, que es vida, é mantenimiento del pueblo de su señorío.*

8 Quæ verba imitari videtur Sanctus Thomas (q), dum dixit: *Hoc igitur officium Rex se suscepisse cognoscat, ut sit in Regno, sicut in corpore anima, & sicut Deus in mundo. Quæ si diligenter recogitet, ex altero in eo justitiæ zelus accenditur, dum considerat se ad hoc positum, ut loco Dei iudicium in Regno exerceat, ex altero vero, mansuetudinis, & clementiæ lenitatem acquirat, dum reputat, singulos qui suo subsunt regimini, sicut propria membra. Et utraque satis indicant, quam verè quidam (r) ex nostris dicere poterit,*

Ninguna lei tiene estima,

Non-

(b) Oven. lib. 3. epigr. 36. pag. 67.

(i) Deuter. 17. 18.

(k) Marian. Saa, Drusius, & Lyra in dicit. cap. 17. Villalp. in Esach. tom. 3. cap. 18.

(l) Paralypp. t. 23.

(m) Horat. lib. 4. od. 5.

(n) Sueton. in Octav. cap. 37.

(o) L. 6. in fin. tit. 1. part. 2.

(p) L. 5. eod. tit. & partit.

(q) D. Thom. de regimin. Princip. lib. 1. cap. 12.

(r) Jul. de Almend. in hist. D. Joan. de Sabag. cant. 3. pag. 73.

Quando no la esfuerza el Rei;
Que es como muerte la lei,
Quando su Rei no la anima.

9 Et Marcus Antonius Petilius (s), post plures alios ex Politicis admonere, Principibus in medio Regni sui habitandum, quod omnibus æquè præsto sint, suoque calore necessarium vigorem impertiri legibus valeant. Adducens similiter cordis comparisonem, quod propè ventrem medio in corpore natura locavit, ut membris omnibus commodius succurrere possit. Et posset etiam aliam ex Sole desumere, qui nunquam ita ad unum, vel alterum Polum accedit, ut Zodiaci sui mediam viam excedat. Unde illud Claudiani (t).

Medium non deserit unquam
Cali Phæbus iter, radiis tamen omnia lustrat.

Et Tiberii apud Tacitum (u): *Cui immotum fixumque semper fuit, Roma non excedere, unde in omnia regimen, nec omittere caput rerum, neque se, nec Rempublicam in casum dare.*

10 Certè enim, quod longius corporis membra à cordis calore, & vitalibus actionibus distant, eò magis frigori, & aliis passionibus subjacent. Idemque ipsum in legibus experimur, quas dubitabile non est, languidius se habere, minusque efficaciter observari, in provinciis à Regis oculis, ac brachiis longè distantibus. Nam licet pro viribus curent (prout & ipsorum munus exposcit, & D. Thomas, & alii (x) suadent) æquam de longinquis, ac de propinquis, curam habere, cum omnium æquè patres existant; & Ovidius (y) alibi dixerit,

An nescis longas Regibus esse manus?

Quod, ut Erasmus (z) tradit, jam in Adagium pertransiit, & prius ab Herodoto (a) traditum fuit, inquit: *Etenim Potentia Regis supra hominem est, & manus prælonga.* Adhuc tamen nunquam tantum efficere poterunt, ut jussa sua, ipsis longè distantibus, non frigescant, aut in totum cordis calore destituta, frustrentur, ac viribus careant. Quamvis apud Hegesipum (b) Titus Imperator ita nimis sibi deferens ad Judæos scripsisse legatur, *Nunquam ita occupati sumus, ut absentes sinus orbi terrarum: nam & absentes adsumus, & longè positus proprius assistimus.* Utque anima in corpore omnia membra vivificat sua, sic Romana providentia omnibus Imperii partibus adest, & totum Orbem Romanum tanquam præsens gubernat: nam si singulis animis illa vis divina regendi corporis virtutem dedit, quanto magis Romano vigori, quo quasi unum totius Imperii nostri corpus animatur, tuendi ejus vitalem quamdam substantiam subministrabit?

11 Atque hoc est, quod Nos præsentem hoc Emblemate significare contendimus, dum Magnetem lapidem pingimus, mira, occultaque adhuc, sua natura, & proprietate, (inter plures alias, quas de eo varii Auctores (c) scribunt) annulum ferreum ad se trahentem, & suspendentem, qui & ipse, quasi ab eodem lapide virtutem accipiat, alium etiam suspendit, & sic tertius quartum, & deinceps; ita tamen, ut qui longius distant, segnius stringantur, & tandem in remotioribus, primi mobilis vis omnino deficiat. Quod se vidisse, & cum primùm vidit, vehementer inhoruisse, D. Augustinus (d) testatur: *Quis enim (inquit) istam vim lapidis non stupeat, quæ illi non solum inerat, verum etiam per tot suspensa transibat, & invisibilibus ea vinculis subligabat.*

12 Philo (e) quoque Judæus probare intendens, homines hodie minores, & exilliores antiquioribus nasci, quia jam à sua primæva natura longius abscedunt, his relatu dignis verbis, eandem proprietatem Magnetis describit: *Quemadmodum in magnete, qui è ferreis annulis ipsum tangit, hæret tenacissimè: qui verò hunc deinceps, minus, pendet tamen, & tertius à secundo, & quartus à tertio, & quintus à quarto, & alii ab aliis per longam seriem, una vi trahente, continèntur, sed non eodem modo, semper enim, quò longius absunt à principio, laxantur, eo quòd remittatur vis attractoria, nec jam pariter astringere valeat: ita quoque & humano generi accidisse videtur, per singula tempora succedentibus exillioribus & corporis, & animi viribus, ac qualitatibus, &c.* Hanc Philonis sententiam, eandem similitudinem elegantissimis verbis exponens, Divus quoque Ambrosius (f) probare videtur, & alii etiam Patres, quos plenè Joannes Filesacus (g) adducit.

Ece

Ego

(s) Petil. de Princip. lib. 2. cap. 4. pag. 56.

(t) Claud. in 6. Consul. Honor.

(u) Tacit. 1. & 3. Ann.

(x) D. Thom. 1. part. quest. 203. & in 1. 2. quest. 112.

(y) Ovidius.

(z) Erasm. in Adag. pag. 205.

(a) Herod. in Vran.

(b) Hegesip. de excid. Hieros. lib. 5. cap. 46.

(c) Plin. lib. 36. cap. 16. Majol. in coll. de lapidib. Cæs.

(d) D. Thom. 1. part. quest. 203. & in 1. 2. quest. 112.

(e) Phil. in lib. de mund. opif. clar. 4. cap. 15. pag. 156.

(f) D. August. lib. 25. de Civit. Dei, cap. 4.

(g) Phil. in lib. de mund. opif.

(h) D. Ambr. epist. 42.

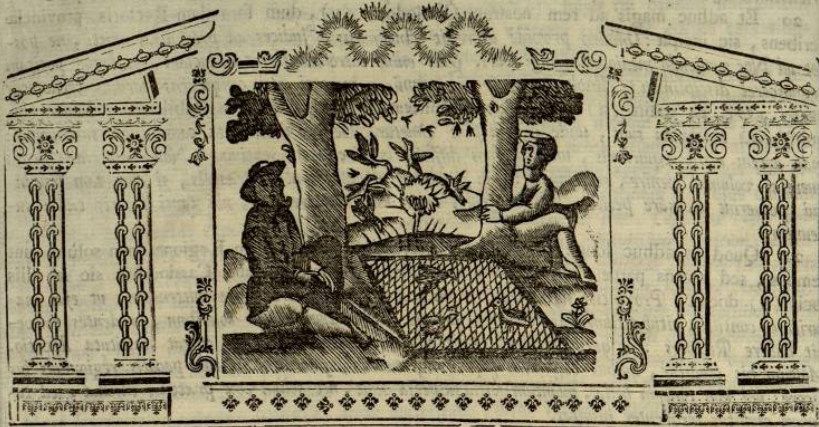
(i) Filesac. lib. 2. selecti. in Eurip. Seculi, cap. 1.

LEGUM, LITIUMQUE MULTITUDO, EXITIALIS.

Ut volucres campis solitus prædaret Auceps,
Subdola cum visco retia fraude tegit:
Sic fora sunt Campi, prætensaque retia leges,
Queis Rabulæ miseros illaqueare solent.
Hos abige, ò Princeps: leges, litesque secentur,
Si salvas volucres Plebis habere cupis.

COMMENTARIUS.

I **A** Decorem verò, & meliorem custodiam, & observantiam legum, quas adeò utiles, & necessarias in Republica diximus, curare Principes debent, ne (ut supra (a) etiam tetigi) ita sint multæ, ut vel sui numerositate vilescant, vel confusionem, & litium, ac jurgiorum semina subditis pariant. Planè enim inter omnes constat, nullum prope rebus publicis majus exitium legum multitudine, ac varietate afferri posse; & ut Tacitus (b) dixit, non nisi in corruptissima Rep. plurimas esse leges.

2 Et cum secundùm Imperatorem Justinianum (c), quod medicina morbis, id præbeant jura negotiis, & ad hominum medicinam instituantur, medicinarque aphorismis, seu regulis regi soleant, (ut pluribus Petrus Canonherius (d) ostendit) inibi multos esse morbos manifestabunt, juxta vetus dictum Arcesilai (e), ubi plures Medicos, pluraque pharmaca viderimus.

3 Quapropter Solon, unam legem unicuique negotio satis esse dicebat, & Aristoteles, à Nostro Saavedra (f) laudatus, paucas, & de rebus gravibus ferri oportere, reliqua verò Judicium arbitrio remitti. Et Deus apud Oseam (g), se suo populo in scelerum punitionem, plures leges daturum, his verbis comminatur: *Quia multiplicavit Ephraim altaria ad peccandum, factæ sunt ei aræ in delictum, scribam ei multiplices leges meas, quæ velut alienæ computatæ sunt.* Congi quoque Rex, alioqui Barbarus, ut Damaritius (h) enarrat, ubi primùm à Lusitanis aditus fuit, oblatum, valdeque ab ipsis laudatum, ingens suarum legum volumen evolvit, & ubi ita multas esse conspexit, procul illud à se rejecit, inquiring, impossibile esse, tot leges hominibus ab observari.

(a) Supr. Emblem. 66.
(b) Tacit. 4. Annal.
(c) Just. in Auth. hæc const. innov.
(d) Canonh. in Aphor. pol. ex pag. 517.

(e) Demosth. ad Leptinem.
(f) Saavedr. Empr. 21. pag. 138.
(g) Osee 8. 11.
(h) Petr. Damariz dir. 4. fol. 299.

Quod

4 Quod etiam sensit, & non invenustè Anglus Epigrammaticus (i) irrisit, sic inquiring:

Condidimus leges, quàm multas, quàm propè nullas.
Nam si servatur nulla, quid ulla valet?
Ut leges serventur, adhuc lex unica fiat:
Hæc citò facta foret lex; citò fracta foret.

5 Idem etiam nobis satis Deus indicavit, dum nostris Protoplastis in Paradiso unam dumtaxat (k) legem, De non comedendo de arbore vitæ constituit. Et Servator, Salvatorque Noster Christus Dominus, qui totam legem suam, & naturæ hoc solo præcepto (l) conclusit: *Quod tibi non vis, alteri ne feceris.* Quod quidem pro multis sufficere putavit, & pro foribus Palatii sui jussit perscribi Imp. Alexander Severus, ut Lampridius (m) in ejus vita recenset. Neque omissum fuit à Nostris Juris Consultis qui ex eo illum Titulum confecerunt: *Quod quisque juris in alium statuerit, ipse eodem jure utatur.* Circa cujus illustrationem, plura Doctores ibidem, & novissimè Camerarius (n) adducit. Leges etiam Moysi à Deo datæ, decem tantum fuerunt, quæ & ipsæ ad duas reducebantur, De Deo nimirum colendo, & proximo amando, & duabus lapideis tabulis facilè insculpi poterunt, uti in Exodi (o) libro latius habetur.

6 Legibus quoque admodum paucis, & brevibus, quæ duodecim tabulis eboreis scriptæ fuerunt, corpus totius Romani juris, ut ait Livius, olim absolvebatur. Quas meritò jus vetus appellavit Cajus Justinianus (p) & primas leges, quæ Romanis aliquam Republicanam constituerint Imperator Justinianus (q). Easque vel ob hanc ipsam paucitatem, & brevitatem, ita apud Marcum Tullium (r) Crassus extollit, ut dicere audeat, in illis, totam civilem scientiam, descriptis omnibus civitatis utilitatibus ac partibus, contineri, & statim subijciat, *Fremant omnes licet, dicam quod sentio, bibliothecas mebercè omnium Philosophorum unus mihi videtur duodecim Tabularum libellus, si quis legum fontes, & capita viderit, & auctoritatis pondere, & utilitatis ubertate superare.*

7 Et quoniam hæc postea, succedentibus temporibus, Decemviralibus interpretationibus, Consulibus legibus, Plebiscitis, Senatus Consultis, Prætorum edictis, Prudentum responsis, & libris & demum Principum rescriptis, & constitutionibus, in eam multitudinem excreverunt, quam Pomponius Juris-Consult. (s) & alii, qui de historia Juris civilis scribunt latè commemorant, laborare sua mole cæperunt, & potius Republicanam lædere, quàm juvare, ita ut omnino nova compositione, ac reformatione opus habere viderentur. De qua faciendâ, jam tunc suo tempore Cajus Julius Cæsar cogitavit, ut in ejus vita Suetonius (t) enarrat, & Crassus apud Tullium (u) fatetur, legalem scientiam dispersam admodum esse, oportereque jus civile in artem aliquam redigi, quæ ipsum in certa digereret genera, & deinde, eorum generum, quasi quædam membra dispartiret, tum propriam cujusque vim definitione declararet.

8 Cornelius etiam Tacitus (x) testatur, tantos suo tempore aliarum super alias acervatarum legum cumulos fuisse, ut omnem propemodum æquitatis splendorem sua multitudine obruerent. Caligula quoque totum hoc jus abolere voluit, ut Suetonius (y) refert, & ex solo arbitrio suo occurrentium negotiorum dubitationes decidere. Adrianus & Macrinus omnia rescripta veterum Principum tollere, ut Spartianus (z), & Capitolinus (a) scribunt, ut jure, non rescriptis ageretur.

9 Et tandem Justinianus Imperator (b), hæc omnia in eam rapsodiam redegit, quæ hodie in Digestorum, & Codicis voluminibus circumfertur, ut ipse latius recenset. Quam, licet multi (c) laudent, plures vituperant, & illud omnibus in confesso est, lites non minuisse, sed auxisse, præsertim postquam per Lotharium Saxonem Imperatorem Irnerii suasionem, luce dænata, ejusdem, & aliorum Barbarorum glossis, & interpretationibus obscurari potius cæpit, quàm illustrari, ut graviter Hottomanus (d) conqueritur, & ex nostris Joannes Parladorius (e), qui benè notavit, quò si libri hanc in rem editi, alii super alios ponerentur, Babylonicam turrim al-

(i) Joan. Oven. lib. unic. epigr. 254. pag. mibi 136.

(k) Genes. 2. 17.

(l) Matth. 7. 12. Luc. 6. 31.

(m) Lampr. in Alexandr. Severo.

(n) Camer. 1. tom. sube. cap. 98.

(o) Exod. cap. 20.

(p) Cajus in l. 1. D. de petit. hered.

(q) Justin. Imper. Nov. 22.

(r) Tull. lib. 1. de orat. tradit alia Balduin. in Prefat.

ad eandem leg. n. 8. & in Proleg. jur. civil. & Petr. Suffrid.

Leovar. in orat. de præstant. leg. Roman. quicquid eas carpat

Phavorin. apud Agell. lib. 20. cap. 10.

(s) Pomp. in l. 2. de orig. jur. ubi Zass. Everlin. & alii,

Aimar. & Forster de histor. jur. civil. Balduin. & Suffrid.

supr. & alii passim.

(t) Sueton. in Cajo, & Balduin. in proleg. pag. 43.

(u) Tull. dist. lib. 1. de orat.

(x) Tacit. 3. ann. cap. 25.

(y) Suet. in Caligul. cap. 34.

(z) Spartian. in Adrian.

(a) Capit. in Macrin.

(b) Just. Imper. in Proam. Dig. & Inst. l. 1. C. de nov.

Cod. l. 1. & 2. C. de vet. jur. en. latè Politian. dist. lib. 4.

epist. 9.

(c) Donel Ouald. Prat. Vacon. & alii quos refert Ma-

thæac. de via & rat. jur. lib. 1. cap. 27. & Richas. in pra-

jud. ad 4. lib. Inst. n. 3.

(d) Hott. in epist. proe. ad feud.

(e) Parlad. in epist. ad filios.